INWENDIG BULLETIJN van het ONAFHANKELIJKHEIDSFRONT

Nr.15 April 1943.

I.- 10 MEI 1943, ALGEMEENE MOBILISATIE TEGEN HITLER

De 10de Mei nadert. Al onze afdeelingen moeten zich in de komende dagen inspannen, opdat deze strijddag in het heele land waardig zou gevierd worden.

De gebeurtenissen der laatste weken, zoowel in het buiten- als in het binnenland, scheppen een gunstige atmosfeer rond de voorbereiding van de "algemeene mobilisatie tegen Hitler, voor den 10den Mei doorheen gansch het land door het Onafhankelijkheidsfront voorzien.

De weerstand tegen de deportaties versterkt. Voorzeker, ondanks de protesten van de hoogste autoriteiten van het land - n.l. de bisschoppen en de magistraten van het Verbrekingshof-zet de bezetter zijn slavenprogramma ongenadig voort. Doch bijna overal kan men kenschetsende reaktie van de bevolking vaststellen : stakingen, arbeidersmanifestaties,weigering van tallooze jongelieden, zich naar Duitschland te laten deporteeren. Op het oogenblik verbergen zich duizenden Belgen, om aan de klauwen der Nazi's te ontsnappen.

In onze steden, in onze dorpen, overal is op het oogenblik het anti-nazi-gevoel tot het uiterste gedreven. Dat wil zeggen dat alle Komitee's van het O.F. den plicht en de vaderlandsche opdracht hebben, van deze atmosfeer gebruik te maken voor het uitvoeren van hun programma van 10 Mei, dat er in bestaat de massa tegen Hitler te mobiliseeren voor de bevrijding van het land.

Wij herhalen hier in groote lijnen het programma, zooals het in ons vorig "Inwendig Bulletijn" medegedeeld werd :

1) Oproep tot alle lagen der bevolking, opdat zij van den 10den Mei, verjaardag van den inval, een nationalen herdenkingsdag, een dag van manifestaties tegen Hitler maken. Beroep doen op de medewerking van de autoriteiten, het personeel der Openbare Diensten, het onderwijzend personeel, industrieelen, pastoors, handelaars, studenten, advokaten, dokters, huisvrouwen, arbeiders, intellektueelen enz. De arbeiders uitnoodigen tot staking, de handelaars tot het sluiten van hun zaak, de funktionnarissen, studenten, scholieren enz. aanzetten hun werk den 10den Mei te verlaten ;

2) Betoogingen tegen de deportaties organiseeren en vaderlandsche manifestaties (optochten, neerleggen van bloemen, godsdienstige plechtigheden, enz.);

3) Stoottroepen vormen bestemd voor het uitlokken van manifestaties;

4) Voor den 10den Mei een reeks akties voorbereiden tegen den bezetter, de verraders en kollaborateurs ;

5) Ter gelegenheid van de aktie tegen de deportatie, de propaganda voor de werving voor het Onafhankelijkheidsfront versterken ;

6) Intense propaganda voeren ten voordeele van "Solidariteit". Op het groote belang van "Solidariteit" ten opzichte van de slachtoffers der Nazi's wijzen;

7) Betoogingen organiseeren rond de graven van gevallen helden, enz.

Te dier gelegenheid het perspektief onderlijnen van het meer en meer naderende Tweede Front in Europa en er op wijzen dat de strijd tegen de deportaties deel uitmaakt van den oorlog die door de vrije volkeren tegen de Hitleriaansche verdrukking gevoerd wordt.

Elk Komitee moet zoo vlug mogelijk de ordewoorden verspreiden, evenals den oproep van het O.F. tot de bevolking (Zie Inwendig Bulletijn 14) en vooral alles in het werk zetten om manifestaties uit te lokken en akties tegen den bezetter te organiseeren.

II. DE BELASTINGSTAKING.

Ter gelegenheid van 10 Mei zal het O.F. in alle middens de gedachte lanceeren van EEN ALGEMEENE STAKING IN HET BETALEN DER BELASTINGEN, die gedurende de geheele maand Mei zal voortgezet worden.

De belastingen die we betalen, gaan voor een groot deel naar de Nazi's die al onze rijkdommen uitgeput en onze financies gesloopt hebben. Geen belastingen betalen, in dien zin een doeltreffende gezamenlijke manifestatie organiseeren, beteekent stokken steken in de wielen van de Duitsche administratieve machiene.

In afwachting van een meer uitgebreide staking, zal het O.F. volgende ordewoorden lanceeren :

10 MEI 1943. - Verjaardag van den inval. GEEN CENT VOOR HITLER. BELGEN, BETAALT UW BELASTINGEN NIET GEDURENDE DE MAAND MEI!

10 MEI 1943. - SCHATPLICHTIGEN, om te protesteeren tegen de bezetting, tegen de afpersingen en plunderingen van de nazi's, om de overweldigers in bedwang te houden, STAAKT DE BETALING UWER BELASTINGEN GEDURENDE DE MAAND MEI !

10 MEI 1943. - NIET ÉÉN CENTIEM VOOR HITLER, BEUL VAN ONS VADERLAND. Belgen, betaalt uw belastingen niet gedurende de maand Mei!

Manifesten, opgesteld in een krachtigen stijl, met treffende formules, zullen alle lagen der bevolking uitnoodigen, om gedurende de maand Mei de de betaling hunner belastingen te staken. Een dergelijk ordewoord is geschikt om tallooze sympathieën te vereenigen. Zijn uitvoering is gemakkelijk. Veralgemeend, zal de belastingstaking een treffende manifestatie kunnen vormen van steeds vastberadener weerstand van alle Belgen tegen den bezetter.

III. OPROEP TOT DE STUDENTEN.

Het Onafhankelijkheidsfront, het Nationaal Jeugdfront en de Studenten-Koncentratie, hebben besloten samen volgenden oproep te lanceeren. Wij vragen onze regionale en plaatselijke Komitee's , voor een breede verspreiding te zorgen :

VORMEN WIJ BLOK MET DE STUDENTEN !
VERZETTEN WIJ ONS MET HEN
TOT DE OVERWINNING !

Sedert een jaar hebben wij niet opgehouden de Belgische jeugd op haar hoede te stellen, haar te waarschuwen tegen het gevaar van de deportatie dat haar dreigde. Men heeft ons soms van overdrijving beschuldigd. Heden bewijzen, helaas, de gebeurtenissen, dat we gelijk hadden. Er is niet één jonge Belg die niet het spook der verbanning voor zich ziet, die niet onder de bedreiging leeft, binnenkort naar de Hitleriaansche hel verplaatst te worden.

Hitler neemt ons, omdat hij niet wil dat de jeugd, kern van het bevrijdingsleger, in ons land blijft; omdat hij mannen noodig heeft voor zijn

fabrieken. Zijn eigen menschenmateriaal is uitgeput, omdat hij het maximum aantal Moffen naar het Oostfront stuurt.

PASSEN WIJ OP ! Er is nog een grooter gevaar dan de deportatie, ook de MOBILISATIE bedreigt ons.

Hitler heeft in zijn leger de jeugd ingelijfd van het Groot-Hertogdom, dat zoo lang als wij, een even groote en volledige onafhankelijkheid genoot als ons land. Vandaag zijn het de Nederlandsche studenten die men wil dwingen trouw te zweren aan het Reich en de Wehrmacht.

Wij aarzelen geen oogenblik om te zeggen dat Hitler, in een hoek gedreven als een wild beest, t.t.z. tot het uiterste gedreven, de jeugd, die in zijn bereik zal zijn, in zijn krijgsdienst zal nemen, om ze naar het front te sturen. Het is niet het oogenblik om uit te pluizen, of dit in overeenstemming is met 't Internationale Recht. Daar trekt Hitler zich al lang niets meer van aan !

In zijn laatste redevoering, door een ander uitgesproken, heeft Hitler verklaard dat hij de landen die voor den oorlog verantwoordelijk zijn - en volgens hem behoort België hiertoe - verplichten zal, aktief deel te nemen aan den strijd tegen het Bolsjevisme. Met zijn knechten van de Nieuwe Orde tracht hij ons van alles wijs te maken over het "Bolsjevistisch gevaar".

Laten wij ons niet vangen !

Men kan over het Kommunisme denken wat men wil. Maar mét een zeer hooge kerkelijke autoriteit van ons land, zeggen wij dat het 't Nazisme is, dat op het "oogenblik" een schadelijk element voor België vormt.

Naar Duitschland vertrekken, beteekent niet alleen een Duitschen arbeider vrijmaken voor het Oostfront, maar het beteekent ook zich zonder weerstand overgeven aan de verplichte mobilisatie in de Wehrmacht.

Opdat dit niet gebeure, MOET er overal en altijd een sterke WEERSTAND geboden worden tegen den bezetter, op alle gebied, en op het oogenblik is het groote strijdveld DE WEERSTAND TEGEN DE DEPORTATIE.

RHETORIEKERS, STUDENTEN VAN HET EERSTE JAAR DER UNIVERSITEIT EN DER HOOGERE INSTITUTEN !

Hitler komt u zoo juist direkt te treffen.- Dit beteekent de inkrimping van de intellektueele ontwikkeling van geheel onze jeugd. Een verstompt land biedt geen weerstand. Hitler beoogt dus, de intellektueele opvoeding onzer jeugd te doen ophouden. Alles is bij Hitler zorgvuldig berekend : laten wij ons niet beetnemen door zijn spel.

Zoodra de Duitsche verordening verscheen, kwam er onder de studenten een bewonderenswaardige wil tot weerstand. De "eerste jaars" studenten van Leuven, Luik, Gent, St. Louis, Gembloux, Antwerpen, hebben de kursussen vermeden of zijn in staking. Overal moeten alle voorzorgsmaatregelen getroffen worden, de lijsten der studenten moeten verbrand of op een deftige wijze geroofd worden. De studenten der andere jaren, die zelf ook bedreigd worden, solidariseeren zich met hun jonge vrienden.

DE STUDENTEN ZULLEN NIET NAAR DUITSCHLAND VERTREKKEN uit socialen en vaderlandschen plicht, en niet uit verachting voor den handenarbeid. De verduitschte gazetten vertellen ons dat het niet slecht is, dat jonge burgers naar Duitschland gaan werken en leeren wat handenarbeid is. Laten wij ons niet vangen door dit verleidelijke argument. VERGETEN WIJ NIET DAT IN DAT GEVAL DEZE ERVARING TEN VOORDEELE VAN HITLER ZOU ZIJN !

De studenten die niet vertrekken,-en zij vertegenwoordigen de overgroote meerderheid,- moeten zoowel door de jongeren als door de ouderen geholpen worden. Familieleden en professoren hebben groote mogelijkheden om logementen en plaatsen te vinden, waar de studenten zich kunnen verbergen en hun ontwikkeling voortzetten, en geld om ze te helpen in deze moeilijke omstandigheden.

Een student; wat er ook gebeure, welke list ook gebruikt worde, beantwoordt de oproepen niet. Hij verbrandt ze en hoeft dus niets te teekenen

of teekening te weigeren.

De eenige juiste politiek is niet te antwoorden op den oproep van de Werbestelle en onmiddellijk alle noodige maatregelen te treffen om zich in veiligheid te brengen. Nooit onnoozelweg thuis wachten op het bezoek van de "zwarten" of de Feldgendarmerie.

Een student die niet is ingegaan op de uitnoodiging en die zich verbergt, kan zijn studie voortzetten. Hij kan ook, en dit gebiedt hem zijn vaderlandsche plicht, als aktief soldaat in den weerstand meewerken, in den schoot van de"Studenten-Koncentratie" of van het "Nationaal Jeugdfront". Als hij vastbesloten is met de wapens in de hand te strijden,kan hij de rangen vervoegen van de Partisanen, de moedige strijders voor de vrijheid.

Niet alle gevallen zijn dezelfde, maar allen hebben we tot plicht, weerstand te bieden en den weerstand tot het einde voort te zetten.

Vereenigd met de jonge handenarbeiders, gesteund door de ouderen, zullen de studenten, toekomstige elite van het land, moedig en vastberaden strijden.- Geen enkele splitsing mag in hun rangen voorkomen.- Zij zullen hun solidariteit toonen en zich niet laten verdeelen door den vijand.

Adeldom legt verplichtingen op ! Verstandige menschen zullen niet verraden !

Vereenigd, vormen wij een onoverwinnelijk blok in den strijd voor de nationale bevrijding !

De Studenten-Koncentratie
Het Nationaal Jeugdfront
Het Onafhankelijkheidsfront.

==========

IV. PROTESTEN TEGEN DE DEPORTATIES.

a) DE BISSCHOPPEN VAN BELGIË.

De aartsbisschop van Mechelen en de bisschoppen van België hebben aan de geestelijkheid en de geloovigen van het land volgend schrijven gezonden, waarvan in alle kerken lezing werd gegeven :

"Aan uw tegenwoordige beproevingen wordt er nog een nieuwe toegevoegd, die uiterst pijnlijk zal zijn : de Bezettende Overheid heeft ons aangekondigd dat zij zal overgaan tot het wegnemen van de klokken onzer kerken. Enkele maanden geleden, hebben wij, bij een eerste bedreiging, krachtdadig protest aangeteekend bij de Duitsche Overheid,en de godsdienstige en juridische redenen tegen de beslaglegging op de klokken doen gelden. Van zijn kant is de Heilige Stoel tusschengekomen bij de Regeering van het Reich. Wij waren er toe gerechtigd te hopen dat, dank zij dit aandringen, het besluit niet zou worden ten uitvoer gebracht; en thans zijn wij verstomd te vernemen dat de bevelen werden gegeven, om de klokken uit de torens weg te halen. Ten overstaan van dezen ongelooflijken maatregel, is het ons onmogelijk, als katholieke bisschoppen, verantwoordelijk voor het godsdienstig erfbezit in ons land, de stem niet te verheffen om in het openbaar te laken en te veroordeelen hetgeen men zich voorstelt te doen. Wij laken en veroordeelen de beslaglegging op onze klokken uit naam van den godsdienst. De klokken der kerken zijn geen gewone bronzen voorwerpen. Zij hebben een uitsluitend godsdienstige bestemming; zij moeten slechts dienen om God te loven en de geloovigen op te roepen voor de goddelijke diensten. Zij zijn innig verbonden met het leven der parochie in lief en leed. Zij werden gewijd en geheiligd door de ritueele inzegening en door de zalving met de Heilige Olie en het Crisma; zij zijn dus onherroepelijk toegewijd aan den goddelijken eeredienst. Zij mogen geen profane bestemming krijgen noch vervreemd worden, zonder de toestemming der verantwoordelijke kerkelijke Overheden. Welnu, wij verklaren plechtig dat wij met

al onze bisschoppelijke macht, ons verzetten tegen een maatregel die geen andere doeleinden heeft dan van onze klokken oorlogs- en doodswerktuigen te maken. Misschien ondergaan de bisschoppen in Duitschland en Italië zonder protest een maatregel dien zij, evenals wij in hun geweten moeten veroordeelen; wellicht verontschuldigt de vaderlandsliefde in hun oogen, het verdragen van een kwaad dat zij niet kunnen beletten. Maar voor ons daarentegen, stemt de vaderlandslievende plicht met den godsdienstigen plicht overeen en ons stilzwijgen zou een lafhartigheid en een verraad zijn.

Anderzijds is de beslaglegging op onze klokken een in 't oog vallende schending van het internationaal recht, bepaald door de Overeenkomst van Den Haag, en door al de beschaafde staten bekrachtigd. Artikel 46 legt aan den bezetter de verplichting op, het uitoefenen van de eeredienst te eerbiedigen; welnu, de klokken dienen tot de uitoefening van den katholieken eeredienst. Artikel 52 beperkt de opeischingen in natura tot de noodwendigheden van het bezettingsleger; welnu het is klaarblijkelijk dat de klokken waarop men beslag zal leggen, niet dienstig zijn voor de bezettingstroepen. Ten slotte bekrachtigt art.56 de volledige ontheffing van de goederen der aan den eeredienst toegewijde instellingen en verbiedt alle beslaglegging ten haren nadeele. Zoodus ontzegt het geschreven volkenrecht het opeischen van de klokken onzer kerken.

Indien het aangekondigde besluit wordt verwezenlijkt, zal de Geschiedenis verhalen dat het de eerste maal is in den loop der eeuwen, dat deze ontheiliging, in strijd met de klaarblijkelijke en erkende machten van den godsdienst in België voltrokken werd. Zij brengt in herinnering de akelige jaren van de Fransche revolutie, dewelke de verbeurdverklaring van de Belgische klokken ook verordende, maar ze slechts in zeer geringe mate kon uitvoeren.

Onze bisschoppelijke plicht legt ons op, te verklaren dat alle medewerking tot het wegnemen van de klokken onzer kerken in geweten streng verboden is. Wij vragen aan allen, priesters en leeken, een kalme, louterlijdzame houding aan te nemen.

Inmiddels gaat hetgeen men "de mobilisatie van Belgische arbeidskrachten"heet, dat wil zeggen, de verplichte tewerkstelling van onze bevolking in den dienst van het oorlogvoerende Duitschland, onverbiddelijk voort. Herhaaldelijk hebben uw Bisschoppen protest aangeteekend bij de bezettende Overheid, tegen deze onrechtvaardige maatregelen. De hoogste gerechterlijke macht van het land is insgelijks tusschengekomen. De Koning heeft herhaalde pogingen aangewend om de opheffing of de mildering van deze voorschriften te bekomen. De Heilige Stoel heeft zijn belangstelling getoond voor deze kwestie. Maar alles is vruchteloos en zonder uitslag gebleven. Deze maatregelen van menschen-opeisching ZIJN VOLSTREKT NIET TE RECHTVAARDIGEN; zij schenden het natuurrecht, het internationaal recht en de christelijke zedenleer. Zij houden met geen enkele beschouwing rekening : noch met de essentieele waardigheid en vrijheid van den menschelijken persoon, vernietigd door den dwang, de bedreigingen en de zware straffen; noch met het welzijn en de eer van de familiën, smartelijk gekwetst door de geweldige uiteenjaging van haar leden; noch met het grootste belang van de samenleving die noodlottig lijden zal onder de gevoelens van gramschap en van verdoken haat, die in duizenden en duizenden harten aan 't groeien gaan.

De dwang uitgeoefend op de lichamen en de wilvermogens is zwaar, zwaarder nog is de verdrukking van de gewetens. Belgische burgers worden verplicht, rechtstreeks of onrechtstreeks, mede te werken aan de militaire verrichtingen van de vreemde mogendheid, die, op onrechtmatige wijze, een zeer hard bezettingsregiem aan hun vaderland oplegt en geen de minste verzekering geeft voor wat betreft de toekomst; vaak worden de arbeiders

en vooral de arbeidsters, in toestanden gesteld, die, onder zedelijk en godsdienstig opzicht, ten zeerste nadeelig zijn. Ten slotte gelukt het aan de Bisschoppen niet, spijts hun herhaaldelijk aandringen, de toelating te bekomen, om hun verbannen diocesanen, priesters-aalmoezeniers te zenden, die hen door hun priesterlijke bediening zouden bijstaan.

Men zegt ons dat deze maatregelen noodzakelijk zijn om de Europeesche beschaving te beschermen. Maar is het wel de beschaving verdedigen, is het niet veeleer ze vernietigen, WANNEER MEN METHODEN TOEPAST DIE DE ALLEREERSTE GRONDREGELS VAN ALLE BESCHAVING VERKRACHTEN ?

De menschelijke rede en de christelijke zedenleer veroordeelen en brandmerken deze ONREGHTVAARDIGE EN BARBAARSCHE methoden ; ALLE MEDEWERKING TOT HET UITVOEREN DEZER MAATREGELEN IS IN GEWETEN STRENG VERBODEN.

Zoo de beschaafde natien hierover ingelicht zijn, kunnen zij niet nalaten hun diepste afkeuring uit te drukken.

In ieder geval, zooals het Christelijk Geloof het bevestigt, is het de Almachtige die de Opperste Rechtvaardigheid is, die getuige is van het geen geschiedt en voor zijn rechtersstoel zullen de handelingen, van al de MENSCHELIJKE WEZENS, zonder uitzondering, volgens zijn eeuwige wetten worden beoordeeld.

Gegeven te Mechelen, op 15 Maart 1943.

J. E. Kard. VAN ROEY, Aartsbisschop van Mechelen
Ludovicus - Josephus, Bisschop van Luik
Honoratus, Bisschop van Gent
Henricus, Bisschop van Brugge
Ludovicus, Bisschop van Doornik
Andreas - Maria, Bisschop van Namen.

---

b) HET VERBREKINGSHOF.-

Op 20 Maart werd door het Verbrekingshof aan von Falkenhausen volgende brief gericht :

Excellentie,

In Oktober en November 1942, werd door de hoofden van de Hoven van het land en door de. staathouders der advokatenorde bij deze Hoven, bij uw Excellentie een plechtig protest ingediend tegen de maatregelen die de Belgen tot verplichten arbeid in Duitschland dwingen en zij hebben haar met nadruk de schorsing van deze besluiten gevraagd.

Hoe gewettigd ze ook waren, bleven deze stappen nochtans vruchteloos. De toepassing van de Duitsche verordening op den verplichten arbeid in het Reich werden doorgedreven en heden op onverbiddelijke wijze verscherpt.

In al de gemeenten van het land worden onze landgenooten uit hun haard weggerukt en met geweld naar het Reich gevoerd om daar tot den arbeid ten voordeele van het in oorlog zijnde Duitschland, verplicht te worden. Voor de tweede maal, en zulks in den loop van een kwart eeuw, wordt het Belgische volk door Duitschland tot de slavernij gedoemd. Uit gansch België verheft zich een groote lijdenskreet. Lijden van het menschelijk wezen, waarvan de fundamenteele vrijheid wordt miskend, lijden van den burger, die er toe verplicht wordt datgene te verrichten, waarvan plicht en wet hem bevelen zich te onthouden.

Geplaatst aan het hoofd van de rechterlijke hiërarchie, hoogste vertegenwoordigster in het bezette grondgebied van het eenige nationale samengestelde korps, waarvan de aktie niet werd lamgelegd, beschouwt het Verbrekingshof van België het als een plicht tegenover zichzelf en tegenover de Natie, plechtig de onrechtvaardigheid van het lot dat alzoo den Belgen beschoren wordt, aan te klagen, er aan te herinneren dat de genomen maatregelen niet alleen tegenstrijdig zijn met de schikkingen van het Verdrag van Den Haag,- zoowel door Duitschland als door België onderteé-

kend, - maar tevens met de meest dringende plichten van het geweten.

De Belgen, Excellentie, hebben nooit het recht op luiheid opgeëischt. Hun geschiedenis is slechts het verhaal van een opeenvolging van aanhoudend wroeten en gedurige krachtsinspanning. Gij zelf hebt kunnen vaststellen met welke dapperheid, en zulks niettegenstaande het gebrek aan materieele middelen, zij er gedurende deze drie droeve jaren, toe gekomen zyn een deel terug op te bouwen van de puinen veroorzaakt door den oorlog, dien zij ondergaan, zonder ook maar het minste te hebben gedaan om hem uit te lokken. Deze moed vindt zijn bron en zijn kracht in een onwankelbare gehechtheid aan den plicht en aan den vaderlandschen bodem. Indien een nieuw bewijs hiervan moest worden geleverd, dan zou men dit gemakkelijk vinden in de huidige houding van dit volk, waarvan de verontwaardiging zich vóór alles richt tegen de Belgen, die, in het gemeenschappelijke lijden, hun meest geheiligde plichten vergeten !

Nu, de tegenwoordig opgedrongen maatregelen kunnen noch uit rechterlijk oogpunt, noch uit dit van den burgerlijken plicht worden verdedigd.

België bevindt zich in staat van oorlog en Duitschland doet zulks elken dag onverbiddelijk voelen, door verscheidene burgers op te sluiten, welke het er van beticht nadeel te berokkenen aan zijn militaire belangen; door een verpletterende oorlogsbijdrage te eischen en over gansch het land zware opeischingen te verrichten. Indien de bevolking van het bezette gebied niet ongestraft iets tegen den staat die zich met de Belgische natie in oorlog bevindt, mag ondernemen, dan mag zij evenmin, zoolang geen overeenkomst is gesloten, er toe verplicht worden dezen staat in zyn ondernemingen bij te staan en zijn doelen te dienen.

De nationale wetgeving, evenals artikel 52 van de Conventie van Den Haag, keuren krachtig zulkdanige verplichting af en tijdens de besprekingen die deze Conventie voorafgingen, werd door niemand het tegenovergestelde geëischt, zoo diep kwetst zij het geweten en miskent zij den essentieelen plicht, dien elke burger, tot welk land hij ook moge behooren, tegenover zijn Vaderland bezit.

Het is waar dat onlangs werd gezegd dat de diensten die de Belgen in Duitschland moeten bewijzen, de zaak en de belangen van gansch Europa, waarvan het Reich de leiding opeischt, moeten dienen. Maar de bewering stoot tegen de beslissende overweging dat tijdens den oorlog, geen enkele overheid in het bezette land de macht bezit, onder welken vorm ook, een verbond te sluiten, en dat de bezetter evenmin het recht noch de wettige macht heeft zulks op te dringen.

Een verbond is een overeenkomst waarvan de geldigheid en de doeltreffendheid de vrijheid en de juridische geschiktheid van diegenen die het sluiten veronderstellen.

Alzoo, benevens het lijden van allen aard dat de wegvoering met zich sleept, benevens de groote zedelijke gevaren waaraan hoofdzakelijk de vrouwen en de jonge meisjes zijn blootgesteld, nadeelige gevolgen die u breedvoerig door de hoofden der Magistratuur werden uiteengezet, stellen de Duitsche verordeningen door den verplichten arbeid, duizenden Belgen voor het feit, werk te verrichten dat door hun nationale wet, hun geweten, de moraal en de menschheid wordt veroordeeld; hun krachten te geven en zelfs hun leven in gevaar te brengen om den staat te dienen, tegen welken zij zich met de wapens hebben moeten verdedigen en die hun vijand blijft.

Excellentie,

De macht kan over een internationale overeenkomst en het Recht van den Mensch heenzien; zij kan een volk aan hetwelk het lot van de wapens niet voordeelig was, tot daden verplichten, onverzoenbaar met zijn nationalen plicht; zij kan over de materieele hinderpalen zegevieren, de burgertwisten, rouw en puinen opstapelen, MAAR ZIJ BLIJFT MACHTELOOS TEGENOVER HET OORDEEL VAN HET GEWETEN EN DE GESCHIEDENIS.

Het Verbrekingshof doet een uiterste beroep op u ten voordeele van zijn ongelukkige, beangstigde landgenooten.

Welke zou uw gemoedstoestand zijn, Excellentie, moest u met geweld de wezens die u dierbaar zijn, zien weghalen, moest u machteloos hun deportatie bijwonen, wetende dat zooveel ellende, ver van uw vaderland ten nutte te komen, slechts als gevolg de verergering van zijn lot zal hebben ?

Mocht dit beroep van het Hof niet aanvaard worden, dan heeft het toch in ieder geval het protest uitgedrukt van gansch een volk tegen een aanslag op de menschelijke waardigheid; het zal getuigen dat in de meest zware beproeving van hun geschiedenis, de Belgen bewust blijven van hun recht en vast-besloten,hun ideaal van gerechtigheid en vrijheid te verdedigen.

Gelief, Excellentie, de verzekering van onze hoogachting te aanvaarden.

Voor het Hof :

De advokaat-generaal
R. HAYOIT de THERMICOURT

De Eerste Voorzitter
JAMAR.

V.- DE MAATREGELEN TEGEN DE SCOUTS EN DE SEMINARISTEN.

Den 2den April hebben de Nazi's weer op echt Hitleriaansche wijze het protest van de bisschoppen beantwoord : zij hebben besloten dat de leden der katholieke seminaria eveneens tot den verplichten arbeidsdienst zouden gedwongen worden; en zij hebben besloten dat de scouts geen uniform meer zullen mogen dragen, noch vergaderingen houden zonder toelating van de Kommandantur.

Het Onafhankelijkheidsfront roept deze nieuwe slachtoffers van de Nazi-dwingelandij op, krachtdadig weerstand te bieden. Het noodigt in het bijzonder de scouts uit, hun organisaties te verdedigen en hun krachten TE VOEGEN BIJ DEZE DER PATRIOTISCHE JEUGDORGANISATIES, die den strijd tegen den bezetter voeren.